

tinget, angav Mindretallet straks efter Udvalgets Nedsættelse de Retningslinier, hvorefter det kunde ventes, at det konservative Folkepartis Medlemmer vilde medvirke til en saadan Udformning af Lovforslaget, at det kunde blive til Afhjælpning af den store og langvarige Arbejdsløshed, der, selv om den i den senere Tid er noget aftaget, fremdeles er meget for stor. De nævnte Retningslinier, der blandt andet søger bort fra, at Staten — som det foreslaas i Lovforslaget — skal engageres med direkte økonomiske Ydelser til det private Erhvervslivs Produktion“, udformede Mindretallet i Ændringsforslag. Det udtaltes om disse, at *Mindretallets Forslag* „har ikke i Udvalget fundet Tilslutning fra Medlemmer af de andre politiske Partier, bl. a. fordi det menes, at en saadan Ophjælpning af Beskæftigelsesgraden vil blive efterfulgt af en Varefordyrelse, medens Mindretallet ikke mener, at dette vil blive Tilfældet — tværtimod tør det antages, at det, at den danske Virksomhed kan komme op paa forøget eller maaske fuld Ydekraft, vil medføre en saa betydelig Reduktion af Driftsomkostningerne, at Produktet kan billigøres.

Endvidere giver Mindretallets Forslag Anvisning paa, hvorledes Staten, naar Udlandet lader sine Varer strømme ind i Landet og derved tvinger de danske Arbejdere ud i Arbejdsløshed, kan vanskeliggøre Indstrømningen; og yderligere kan der efter Forslagene træffes Foranstaltninger, som kan være til Gavn for de danske Eksportvilkkaar i deres Helhed. Naar det imod Forslagene er indvendt, at de indfører et Tolddiktatur og vil føre Danmark ind i en Toldkrig, maa det heroverfor anføres, at Finansministeren ikke kan iværksætte nogen Forhøjelse uden Tilslutning fra et i Henshold til Grundlovens § 45 valgt Rigsdagsudvalg, at Beføjelsen saaledes ingenlunde er videregaaende end den, der ved den gældende Toldlovs § 4 reelt er lagt i Ministerens Haand, og at denne sidstnævnte Bestemmelse med langt større Ret maa siges at rumme Mulighed for Toldkrig, og endelig, at en Række Erfaringer fra Udlandet bestemte modsiger dette, at et Lands Forsøg paa gennem Forhøjelser af Toldsatser at bevare sit Hjemmemarked for den hjemlige Produktion og at skabe sig Forhandlingsgrundlag til Aabning af Udlandets Toldmure skulde føre til en Toldkrig.

Forslagene vil, førte ud i Livet paa hurtig Maade, medvirke til at afhjælpe Arbejdsløsheden uden Byrder for Statskassen samtidig med, at mange Mennesker faar mere at leve af, hvorved den almindelige Købeevne forøges. Dette ses bl. a. af en Udvalget fra betydende Side indenfor Tekstilindustrien forelagt Opgørelse, hvorefter denne kan tage 3 000 Mand mere i Arbejde, hvilket vil repræsentere ca. 9 Mill. Kr. mere i aarlig udbetalt Arbejds løn samtidig med,